

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

De vocatione discipulorum. De prima. Iohannis. i. De secunda. Luce. v. De
tertia. Matthei. iiiii. Marci. i. Devocationem Matthei. Matthei. ix. Marci. ii.
Luce. v. Capitulum. XIX

[urn:nbn:de:bsz:31-289983](#)

Ca. XIX

intueamur denore; q̄si p̄ntes esse/
mus in q̄libet actu suo; vt q̄n stat
cū discipul: q̄n cū p̄tōnib: q̄n loq̄
eis; q̄n predicit turbe q̄n vadit se/
der; dormit vigilat; z comedit aut
alijs m̄strari; q̄n sanat egrorū; yl
alia miracula. In his āt z s̄li/
bus p̄sidera oēs actus z h̄dus su/
os: marie p̄templā faciē suā sicut
pores imaginari; q̄ sup oia p̄dicra
videt mihi difficilius; s̄z q̄n refice/
ret iocūdius. Illudq; attētē serua/
si forte ip̄e te cū benignitate respi/
ciat. Et hoc tibi p̄ recursu z doctri/
na oīm q̄ sequunt: vt vbiq; nar/
rauero; si aliter nō expresso singu/
lares meditatiōes v̄l istas omise/
ro; recurras ad h̄c locū z sufficiat.
Meditatiōes āt deinceps nō tra/
ctabo plixē donec puenero vsq; ad
passiōnē: d̄ q̄ nil est obmittendu:
nec deinceps ad meditatiōes acce/
dā. Postq; ḡ dñs Iēsus rediit
a baptismo būlitat̄ inḡ p̄uersa/
tus est humil' r̄t ante solitus erat
Cepit āt se paulat̄ manifestare ali/
q̄b p̄dicādo z docēdo. Non em p̄
totū annū seq̄ntē p̄dicatiōis offici/
um assumpsit publice vsq; ad mira/
culūs nupr̄hs; eō fuit eodē die an/
no revoluto q̄ baptisatus fuit. Et
aliquī p̄dicabar; z discipuli baptisa/
bāt. Nō tñ a deo p̄dicationē suā p̄
se z suos discipulos freq̄ntabat an/
Johis icarcerationē vt postea. Ex
hoc c̄i tribuēs būlitat̄ exēplū stan/
pendū: dū Johi se lōge inferiori p̄/
dicatiōis officio; put ex supiori die
pie p̄cipi p̄ humil'r deferebat. Nō
ḡ cepit cu boatu vel pōpa: s̄z būlit̄
z paulat̄. Quadā igit̄ die dū esset
i synagoga cū alijs i ecclā indeoꝝ
surrexit legere i libro Esaic. Et legit

Fo. XVIII

locū i q̄ scriptū est. Sp̄us dñi sup/
me p̄f q̄vñxit me euāgelisare pau/
perib⁹ misit me, z cū plicuisse libz
dixit. Nec scripture ē bodie ī plera
i aurib⁹ v̄is. Lōspice quō būlit̄ su/
scip̄ies lectoris officiū benigno et
placito vultu legit: z in reos expōit
scripturā: z quō se icepit būlit̄ma/
nifestare cū dixit. Implerā ē hodie
scriptura. i. ego sū ille d̄ q̄ loq̄. Et
ora oīm erāt int̄era in eū p̄f effica/
ciā v̄boz; a spectūq; būlit̄ z decorē
Fuit ei pulc̄rrim⁹; fuit eloq̄ntissi/
mus: de q̄ dictū ē. Speciosus for/
ma p̄ filiis boīm; diffusa ē ḡfa. zc.

Cōe vocatiōe discipulorū.
De prima. Johannis. i. De
secunda. Luce. v. De tertia.
Matthei. iiij. Marci. i. Devo/
caciōe Matthei. Matthei. ix
Marci. ij. Luce. v. Ca. XIX

Quē Ep̄it etiā dñs Iēsus voca/
re discip̄los z se sollicitū red/
dere circa salutē nostram
semper tamen humilitate seruara
Et vocauit Petrum z Andreā tri/
bus vīcibus. Prima quando erat
circa iordanem: z tunc venerunt in
aliqualem eius noticiam. Secun/
da de nauī quādo ceperunt pīscēs
vt narrat Lucas Luce. v. Tunc em/
secuti sunt cum animo redeundi
ad propria. Ceperunt autē doctri/
nam eius audire. Tertia de nauī:
vt narrat sanctus Mattheus cu:
dicit. Venite post me: faciam voo/
fieri pīscatores hominū. Tunc em/
secuti r̄beribus suis: secuti sunt
eū. Sil'r vocauit Jacobū z Johan/
nēm p̄dictis duab⁹ vīcib⁹ vītimis
Erit eisdē locis p̄tineat de ip̄is in q̄

bus p̄tinetur de Petro et Andrea,
Elocavit etiā Johannē d̄ nuptijs
vt dicit Hieronymus: tñ in textu
euangelij nō habet. Item vocavit
Philippū dicēs: Sequere me. Si
miserer et Mattheū publicanum.
De mō vero vocatōis alioz nō est
scriptū. Considera ḡ et sp̄ce eum
in predictis vocatōibz et querſarōe
cum ipis: qm̄ affectuose vocat eos
reddēs se eis affabilē: modestū: be
nignū: et obsequiolum: intus et ex
tra: ducēs eos ad domū matris: et
familiariter vadēs ad domos eoz.
Hocebat etiā eos et curam de ipis
habebat preciūa: sicut mater de
vnico filio suo. Dicit q̄ beat⁹ Pe
trus referebat: q̄ qn̄ in aliquo lo
co dormiebat cū eo: surgens de no
cte recopiebat eos: q̄ tenerrime
diligebat eos: sc̄ies qd̄ de eis esset
facturus. Et q̄uis essent hoīes ru
dis querſatiōis et humilis natiōis
tñ principes mūdiz duces in bello
spūali oīm fidelū: substitutus erat
eos. Et q̄sidera p̄deo a qualibz ce
pit ecclesia. Noluit dñs eligere sa
pientes et potētes huius seculi: ne
ipoz p̄bitati ascriberent opa que
fienda erant: sibi hoc reservauit: et
sua bonitate sapientia et potentia
nos redemit.

C De miraculo mutationis
aque in vinum facto ad nu
ptias. Jobis. ii. Ca. XX

Q uānis dubiū sit cuius fue
rint nuptie facte i cana ga
lilea: tamē q̄ fuerint Johā
nis meditari debemus: vt in plo
go Jobānis Hieronym⁹ affirma
re videt. In eis em̄ fuit dña nostra
nō v̄tinuitata: nō vt extranea: sed

q̄ maior dignor̄ p̄mogenita erat
inter sorores ibi in domo sororis: q̄
si i domo sua extitit: et tanq̄ admis
tratrix et dña nuptiar̄. Et ex tri
bus colligere possum⁹. Primo ex
eo q̄ in euāgeliō p̄tinet q̄ mater ie
su erat ibi: sed d̄ Iesu et d̄ discipulis
ei⁹ d̄: q̄ fuit ibi vocati: et sic de
alijs q̄ ibi fuit intelligi debet. Cū
q̄soror eius Maria Salomey or
Lebedei misser ad eā nazareth: q̄
distat a cana p̄ quatuor milaria
vel circa: dicens q̄ volebat facere
nuptias filio suo Jobāni: iuit cum
ea et p̄uenit p̄ aliquos dies ad p̄
parationē: ita q̄ qn̄ alijs fuit in ui
tati ipa iam erat ibi. Secō possu
mus colligere ex eo q̄ ipa perpen
dit defectu vini dum nō erat nō si
cuit vna ex discumbētibz: sed sic qz
p̄ manus eius res ibāt: et vidit sibi
deficere vinū. Si enī tunc discub
isset: nunq̄d iuxta filium mater mu
lier inter oēs verecūdabat. Et si ali
bi inter mulieres: nunq̄d defectus
vini perpendisset magis q̄ alijs. Et
si perpendisset nōne surrexisset de
prandiori iret ad filium? Incōueniē
ta videt hec. Et versile est q̄ nū
nō discubebat. De ipa nanq̄ d̄:
q̄ erat valde obsequiosa. Tertio col
ligit ex eo q̄ ipa p̄cepit ministris
vt irent ad filium et faceret qd̄ man
daret. Et sic videt q̄ p̄cesser eis: et
q̄ nuptie gubernarent p̄ ea. Ideo
solicita fuit ne defectus ibi p̄tige
ret. Igū kīm hunc modū sp̄ce do
minū Iesum inter alios comedē
tem: sicut quēnū d̄ plor̄: sedentē
in loco humili: nō inter maiores ut
ex ipo loco colligim⁹. Non ei mo
re superboz volebat p̄mos accu
bitus in cenis. Nā docturus erat.